

Kertojan satumainen työ

JOHANNA VALTARI

Karstulassa kuudennen kerran järjestettävän sadunkerrontakilpailun semifinalistit on valittu. Kymmenhenkiseen joukkoon tiensä satuili myös vaasalainen Neppe Pettersson. Ensimmäistä kertaa kisaan osallistuva Pettersson odottaa kesäkuista koitosta kovista kansakilpailijoista huolimatta levollisin mielin - onhan sadunkerronta hänen työtään.

VAASA
Johanna Valtari
toimitus@pohjalainen.fi

Moni muistaa sadun kolmesta pukista, mutta vaasalainen **Neppe Pettersson** hoitaa kerronnan loistavasti. Hän on yksi kymmenestä sadunkertojasta, jotka selvittivät tiensä valtakunnallisen sadunkerrontakilpailun semifinaaliin. Aivan yllätyksenä paikka ei kuitenkaan irronnut: Neppe tietää mitä tekee - ja tekee sen kokemuksella. Neppe Pettersson ehti työskennellä satujen parissa tv-toimittajana 18 vuotta ennen ryhtymistään täyspäiväiseksi kertojaksi ruudun ulkopuolella.

- Jonkin aikaa voi tehdä molempia päällekkäin, mutta lopulta päätin valita kertoja työn, kolmatta vuotta satumaisen työn parissa toimiva Pettersson kertoo.

Päätöstä ei ole tarvinnut katua, sillä töitä on ainakin tähän asti riittänyt. Tarinoille, myyteille ja saduille riittää innokkaita kuulijoita.

- Melkein saa istua kotona odottamassa että joku soittaa ja pyytää tulemaan. Syksystä kevääseen kiertelen paljon kouluissa ja päiväkodeissa, mutta kesäisin on hiljaisempaa.

- Jos luen sata satua, ajattelen ensin, että 10 niistä voisi kelvata kerrottavaksi. Lopulta ehkä yksi on mielestäni tarpeeksi hyvä, sadunkertoja Neppe Pettersson miettii.

Vaikka Pettersson lähtee mieluummin sadunkerrontakeikalle kaikenikäisille, pitää hän lapsille suunnattavaa kerrontaa erityisen tärkeänä. Ainakin lapsen sanavarasto laajenee, mutta mitä muuta hyötyä tarinoista on?

- Kuunnellessa oppii käyttämään mielikuvitustaan! Sehän on tärkeä työkalu elämän ongelmiin. Jos ei ole mielikuvitusta, ongelmille on vaikeampaa löytää ratkaisua. Lisäksi keskittymiskyky paranee, koska kuulijan täytyy koko ajan odottaa, mitä seuraavaksi tapahtuu. Tätä voi harjoitella vähitellen kuuntelemalla aina pidemmän ja pidemmän tarinan. Kaikki tarinat eivät voikaan olla tosia, mutta on hienoa kun lapsi tajuaa, että näin voi käydä "leikisti".

Karstulan valtakunnallisesta sadunkerrontakilpavasta Pettersson on tiennyt jo pidempään, mutta osallistuu nyt ensimmäistä kertaa.

- Vaikka olen tehnyt kerrontakeikkoja myös suomeksi, tuntuu osallistuminen vaikeammalta kuin jos kertoisin sadun ruotsik-

si, hän pohtii.

Eläytyminen kuvittaa sadun

Vaikka kerronta ei ole ulkoa oppimista, se vaatii taustatyötä. Hyvin valmisteltuun tarinaan eläydytään käsillä ja erilaisilla äänillä. Ne ovat ikään kuin kuvittajia kuvattomalle sadulle.

- Vaikka tiettyjä asioita osaankin jo valmiiksi, harjoittelen aina. Joskus olen käyttänyt koyleisöäkin. Erääseen kilpailuun oli aikaraja, joten harjoitellessani otin aikaa kotona. Vaikka kuinka koetin nopeuttaa, sallittu aika ylityi parilla minuutilla, Pettersson muistelee.

- Jos luen sata satua, ajattelen ensin, että 10 niistä voisi kelvata kerrottavaksi. Lopulta ehkä yksi on mielestäni tarpeeksi hyvä.

Omaa lempisatuaan Pettersson ei kauaa mieli.

- Rakastan kummitustarinoita! Yksi ehdottomista suosikeistani on kansasatu Mats Pelottomasta. Se kertoo pojasta, joka halusi oppia, mitä pelko on. Sadusta

liikkuu useita eri versioita ympäri maailmaa, ja olen yhdistänyt omaani kaikki parhaat palat, hän paljastaa.

Myös Kalevala ja muut suomalaiset tarinat ovat tulleet hyvin tutuksi vuosien mittaan. Pettersson pitää perinteitä tärkeinä.

- Ihan ulkoa en Kalevalaa osaa, mutta muistan kyllä kaikki tarinat. Siinä on monia ihania hahmoja. Väinämöinenkin, vanha tietäjä, päätyy vaikeuksissaan huutamaan lopulta äitiään, kertoja hymyilee.

Pettersson pitää omia voittomahdollisuuksiaan hyvinä. Kertojan töitä on tehty niin paljon, ettei yleisö tai tuomaristo enää pelota. Pelkkää voittoa ei Karstulaan kuitenkaan lähdetä tavoittelemaan.

- Jollen voita, olen kuitenkin tyytyväinen. Mutta ei tämä tarkoita sitä, ettenkö tahtois voittaa, Pettersson naurahtaa.

Mahdollinen 800 euron palkintosumma menisi hänen mukaansa normaalipalkaksi.

- Tämä on työtäni.